

IMPRESSIE AV IN WIJSTER

Door Gerdien Karssen, communicatiemedewerker van de Unie

Op 28 en 29 mei werd op camping De Otterberg in Wijster de Voorjaars-Algemene Vergadering gehouden. Het nieuwe Unie-jaartheme liep als een rode draad door de vieringen: Laat de vlam weer branden. In de loop van de AV benaderden vier voorgangers dit thema op een verrassende manier van verschillende invalshoeken. Een hoogtepunt was het Heilig Avondmaal op zaterdagochtend, een liturgie van Balthasar Hubmaier volgend, een van de 16e-eeuwse voorvaderen uit onze baptistengeschiedenis.

Vrijdagavond sprak Jeff Carter, jeugdwerker van de Europese Baptisten Federatie (EBF), over hoe we de jeugd van de 21e eeuw kunnen bereiken met het evangelie. Aan de hand van de gelijkenis van de zaaier, vergeleek hij de jongeren met het zaad, en de gemeente met de verschillende soorten grond waarin het zaad, de jeugd ontvangen wordt. Zo zijn kerken die geen onderwijs geven aan de jeugd te vergelijken met het zaad dat op de weg valt: de jongeren kunnen geen wortel schieten in hun geloof en worden weggepikt door de verleidingen van de samenleving. Gemeenten waar het zaad op de rotsen valt, zijn kerken waar niet genoeg liefde is voor de jeugd. Het geloof ontkiemt wel, maar door gebrek aan 'water' (liefde) kan het niet genoeg groeien. Zaad dat tussen de distels opgroeit, is als jeugd die opgroeit in een gemeente waar ze worden verstikt door veroordeling en onbegrip. Als we als gemeente echter hard werken en de goede dingen doen, mogen we vertrouwen op een goede oogst.

Nieuwe vormen van verbondenheid

Het eerste onderwerp op de vergaderagenda betrof twee nieuwe vormen van verbondenheid. Tot nu toe kon een gemeente alleen als lid verbonden zijn aan de Unie. In de Statuten komt daarnaast nu ruimte voor aspirant-leden en geassocieerde gemeenten. Het aspirant-lidmaatschap is een kennismakingstraject voor nieuw gestichte gemeenten, met het doel om na drie jaar volwaardig lid te worden van de Unie. Een andere nieuwe vorm, de geassocieerde gemeente, is bedoeld voor gemeenten die zich met de Unie verwant voelen, haar grondslag respecteren en aansluiting zoeken, maar om uiteenlopende redenen (nog) niet als lid willen toetreden. Geassocieerde gemeenten zijn geen lid – en hebben ook geen stemrecht –, maar gaan een samenwerkingsovereenkomst met de Unie aan. De gemeenteopbouwwerkers van de Unie en de docenten van het Seminarium hebben contacten met gemeenten die niet bij een landelijk verband horen en helemaal op zichzelf staan. Zij kunnen voortaan dus als geassocieerde gemeente officieel deel uitmaken van het Unie-netwerk. Zo kan de Unie een helpende hand bieden, maar breidt de Unie tegelijkertijd ook haar draagvlak uit.

Onderzoek tot samenwerking

Zaterdag gaven de aanwezige afgevaardigden het bestuur de opdracht mee om een commissie in te stellen die actief de mogelijkheden gaat verkennen van samenwerking met de ABC-gemeenten (de Alliantie van Baptisten- en CAMA-gemeenten) en andere gemeenten, zowel lokaal als nationaal en internationaal. Dit past in het meerjarenbeleid van de Unie vorig jaar, waarin nadrukkelijk wordt gesproken over samenwerking met andere kerkgenootschappen en christelijke organisaties, met als doel een krachtiger geluid in de samenleving te laten horen.

Tragedie

Een tragedie net na afloop van de AV wierp een donkere schaduw over de in goede harmonie verlopen bijeenkomst. Zaterdag aan het eind van de middag verdronk het achtjarig meisje Thelma Say Gaw in het zwembad. Het was één van de kinderen van de Karen-gemeenschap, een groep Birmeese christenen uit Ede, die hun gemeenteweekend op dezelfde camping doorbrachten, en die de drie vieringen, waaronder de Avondmaalsviering, met de baptisten hadden gedeeld.

PS. Foto's van de AV zijn te vinden op www.baptisten.nl.

REGELRECHT

*Ook zo toe
aan een
beetje rust?*

In dit nummer o.a.

- Overdenking: *Historische verkiezingen* door Arjan Noordhoek Pag 4
- WK 2010 door Carla van Weelie Pag 14
- *Achter de tralies* door Tim Borgdorff Pag 15
- *Een inspirerende gast bij de Eetgroep* door Guido Kerpestein Pag 19

VAN DE REDACTIE

MAG HET EEN ONSJE MINDER?

Voor u ligt een dubbelnummer van *Regelrecht*. Juli en augustus, de vakantie maanden, zijn ook in Silo maanden van rust. Veel activiteiten stoppen, want velen van ons gaan immers in deze periode met vakantie. Of genieten van het mooie weer met dagjes of weekendjes weg. Schrijven voor *Regelrecht* heeft dan niet onze hoogste prioriteit en er is ook niet zoveel te vertellen. Daarom nu een dubbelnummer.

Rust nemen is voor sommigen onder ons best moeilijk. Het gevoel dat je je tijd goed en nuttig moet besteden, dat er in dat ene overgebleven uurtje nog best even iets gedaan kan worden, maakt dat we door blijven draven. Werk, hobby's, vrijwilligerswerk, huis-tuin- en keuken-aangelegenheden, klussen, kinderen, ouders, goede doelen: al die dingen nemen ons in beslag. En ook in Silo lijkt het werk nooit af. Het kan altijd nog beter, mooier, zinvoller. En dat breekt ons best wel eens op.

Die vakantieperiode is misschien wel een mooie aanleiding om ons daar eens op te bezinnen. Moet het allemaal echt? Kan het ook een tandje minder? Wat gaat er fout als iets nu eens niet gebeurt? Of als het iets minder goed gedaan wordt? Niet alleen verwachten we veel van onszelf, maar ook hopen we vaak dat anderen van alles doen. Vinden we eigenlijk dat die ander toch wel even dit of dat op zich kan nemen.

Rust is welverdiend. Het is iets wat ons echt toekomt; we kunnen opladen en herstellen. God heeft die zevende dag niet voor niets bedacht. Maar néemt u ook die rust? Of moet er in de vakantie ook nog van alles gebeuren? Gúnt u uzelf die rust, omdat u zuinig bent op uzelf? Niet alleen goed voor anderen zorgt, maar ook aandacht hebt voor uw eigen geestelijk en lichamelijk welzijn?

Wij wensen u toe dat u uzelf en anderen de ruimte geeft om uit te rusten. Zodat we elkaar bij de start van het nieuwe seizoen verfrist en verkwikt weer kunnen ontmoeten. En wij u ook weer een verse *Regelrecht* kunnen bezorgen.

BERICHT VAN DE UNIE VAN BAPTISTENGEMEENTEN

Baptisten.nu-special

Er is weer een nieuwe *Baptisten.nu* verschenen. Deze keer is het een special rond het nieuwe jaarthema van de Unie: Laat de vlam weer branden. In het blad wordt aandacht besteed aan de doelen die we ons als baptisten hebben gesteld voor de komende jaren. Doelen op het gebied van samenwerking, het seminarium en het uniebureau, gemeentestichting, en zo meer. Bij elk van de doelen leest u over inspirerende initiatieven in 'baptistenland'. De moeite waard om te lezen!

Nieuwe deeltijdopleiding: schrijf je in!

Dit jaar start het Baptisten Seminarium met een 4-jarige deeltijdopleiding theologie, in samenwerking met de hogescholen Azusa en Windesheim, die opleidt voor een hbo-bachelordiploma van Windesheim en het seminariumdiploma van de baptisten. De nieuwe opleiding volgt het bestaande Windesheim-programma en heeft daarbinnen één jaar studie voor de baptisten/Azusa-vakken. Het Baptisten Seminarium begeleidt de stages en verzorgt supervisie van de baptistenstudenten. Zo komen de studenten aan de ene kant in aanraking met allerlei geloofsopvattingen, en leren ze ook juist in die omgeving goed na te denken over hun eigen identiteit. Kijk voor meer informatie op www.baptisten.nl/seminarium.

**Unie van
Baptisten
Gemeenten
in Nederland**

**Nieuwe
deeltijdopleiding
theologie**

i.s.m. Azusa en Windesheim

**Haal in vier jaar je hbo-bachelordiploma
en je seminariumdiploma!**

Meer informatie: www.baptisten.nl/seminarium

Nieuwe trainingen

De Unie biedt het komende seizoen vier nieuwe trainingen aan: Gemeente in perspectief (al twee keer met succes gehouden), Communiceren in de gemeente, Gemeenteopbouw en Jeugd- en jongerenwerk. Geïnteresseerd? Zoek, zoek dan een aantal deelnemers uit omliggende gemeenten bij elkaar om gezamenlijk een training aan te vragen. Kijk voor informatie op www.baptisten.nl/gemeenteopbouw of neem contact op met Ingeborg Janssen, ingeborg.janssen@baptisten.nl.

Data Unie-activiteiten

Campingevangelisatie	10 juli-31 augustus
Zomerkamp kinderen en tieners	17-31 juli
Moeder-kindkamp	24-31 juli
Baptisten Ouderen Vakantie Week	14-21 augustus
Opening seminariumjaar	4 september
Symposium 'Laat de vlam weer branden'	5 november
Meer informatie: www.baptisten.nl en www.nbjb.nl .	

EEN LID VAN SILO LAAT VAN ZICH HOREN

Gehandicapten

door Luuk Koning

Bij deze verkiezingen gaat het veel om bezuinigen. De bezuinigingen op de gezondheidszorg hebben de grenzen allang bereikt in situaties van zwaar gehandicapten zoals ik. Ik begrijp best dat het recessie is, maar pak dan wel de mensen met de meeste draagkracht aan. Het is al moeilijk genoeg om gehandicapt te zijn, voor heel veel dingen afhankelijk van anderen te zijn en om jezelf 's avonds te vermaken. Als je dan bovendien jezelf dan drie extra halve dagen bezig moet houden omdat de poen op is voor de activiteitenbegeleiding, dan is dat heel erg frustrerend, vooral als je heel weinig kunt.

Wij, meervoudig gehandicapten, hebben in de afgelopen jaren genoeg ingeleverd. Minder verzorgend personeel, bijna nooit meer zwemmen terwijl dat zo leuk en goed voor me is, steeds minder met een aangepaste taxi weg omdat het te duur is. Ik zou nog lang kunnen doorgaan. De oorzaak van het tekort aan geld is de invoering van zorgzwaartepakketten (zzp's). Daarmee wordt de financiering in de gehandicaptenzorg geregeld. Maar de zwaarste zzp's leveren nog onvoldoende geld op voor instellingen waar veel meervoudig zwaargehandicapte volwassenen wonen zoals ik. Dat vind ik heel erg. Ik vind dat de maat vol is. Als het nieuwe kabinet er is, moet dat er voor zorgen dat er meer geld beschikbaar komt voor de gehandicaptenzorg. Mogen wij, die gehandicapt zijn en zeer afhankelijk van persoonlijke hulp, ook nog een leven hebben dat de moeite waard is?

Luuk Koning is bewoner van verpleeghuis De Wijngaard in Bosch en Duin.

OVERDENKING

Door ds Arjan Noordhoek

HISTORISCHE VERKIEZINGEN

We zijn naar de stembus geweest en hebben onze keuze bepaald. Voor een politieke partij, wel te verstaan. Of misschien wel voor een christelijke politiek? In hoeverre hebben angst of (gebrek aan) vertrouwen onze stem bepaald? Willemijn Bakkes gaf in de vorige RR een stevige aanzet voor bewust stemmen. Dat met vertrouwen te maken heeft.

De uitslag van de verkiezingen geeft aan dat er andere tijden zijn aangebroken. Neem het CDA. Deze partij is in één klap het bewustzijn van de vanzelfsprekende macht verloren. Het verlies is ontstaan door diverse ontwikkelingen, die strijden om de eer van de meest opmerkelijke. De eerste daarvan is het wegblijven van CDA-stemmers. Het verlies van de christendemocraten is, zoals nu kan worden nagegaan, voor een derde deel ontstaan door desinteresse. Dat is een onthutsende gedachte. De (landelijke) politiek of op z'n minst de uitstraling van het CDA raakt 30 procent van de CDA-achterban niet meer, met als resultaat dat die 30 procent niet naar de stembus ging. Daaruit spreken onverschilligheid en teleurstelling. Dat laatste blijkt nog

meer uit de draai die CDA-stemmers maakten naar de PVV; een derde van het verlies van het CDA is ontstaan door een bewuste wending naar de PVV. Het overige derde deel is verrechtst naar de VVD.

Bescheidenheid is het nieuwe woord dat de christelijke politici nu moeten spreken. Te weinig heeft het CDA ingezien dat zij vervreemd is geraakt van een aanzienlijk deel van de achterban. Een andere achtergrond van het verlies is de afkeer van de machtspolitiek van het CDA en het hoge politiek-strategische gehalte van het optreden van de partij. De kwestie-Irak, gevolgd door de verklaring van Balkenende over het rapport-Davids, en het gekonkel en gedraai in het JSF-dossier zijn voorbeelden van hoe het niet moet. Het CDA heeft zich te weinig gerealiseerd hoe het 'gewone volk' geen boodschap heeft aan dergelijke spelletjes, noch aan technocratische oplossingen, maar vooral visie en eerlijkheid wil.

De christelijke politiek in Nederland heeft een zware klap gekregen. Maar de basis is rijk en sterk genoeg voor herstel van de invloed van christelijke politiek in ons land. Niet op een machtsbasis, maar op grond van bezieling, geestelijke inspiratie, overtuiging en visie. Met name het CDA moet 'de woestijn' in om zijn basis en inspiratie te hervinden. Maar misschien ook wij als we op CDA of een andere christelijke partij hebben gestemd. Want het gaat toch om het vertrouwen, dat juist wie volgens het recept (de Bergrede) van Jezus wil leven, dat die 'in de nabijheid van God' komt en dat zo angst wordt overwonnen en vertrouwen wordt gewekt. Ik zie in mijn pastorale contacten, zowel in Silo als bij Justitie, dat vaak het geloof gebruikt wordt om gebrek aan vertrouwen te compenseren. Dan vervangt het geborgen-zijn-in-God het vertrouwen in het leven en je medemensen. Dit type geloof,

dat vaak voorkomt, heeft als keerzijde dat veranderingen al gauw als bedreigend worden gezien. Terwijl het leven voortdurend verandert. Dat is leven! Wie dat niet aanvaardt, probeert via het geloof controle over het bestaan te krijgen. Dan geloof je bijvoorbeeld dat God ingrijpt als jou iets slechts overkomt. Maar dit zijn allemaal beelden, ideeën om het altijd bewegende leven te beheersen. In die zucht om te controleren wordt het idee van God ook verworden. Het gaat om steeds weer loslaten. Met die houding kun je veel aan, wat er ook gebeurt. Dat is vertrouwen. Het is geworteld zijn in God en dus elk idee over God kunnen loslaten. Een mens is geen schepper van zijn eigen leven. Het leven wordt hem voortdurend gegeven.

Volgens mij zijn er volop kansen voor een krachtig en bezielend christelijk geluid in de politiek en daarbuiten. Duurzaamheid is daarin een trefwoord: duurzame economie die over meer gaat dan korte termijn-voordelen; een duurzame uitstraling van waarden en overtuigingen voor de samenleving; een duurzame visie op milieu, onderwijs, cultuur en sociale en maatschappelijke integratie.

Deze houding leidt wellicht niet direct tot herstel naar een grote christelijke politieke partij. Maar dat is niet erg; het moet nu eerst maar weer eens over de inhoud en over christelijke verantwoordelijkheid gaan.

Er is zoveel te doen- juist na de verkiezingen.

(met dank aan L.Kooistra, Het Goede Leven, juni 2010)

EEN INSPIRERENDE GAST BIJ DE EETGROEP

Door Guido Kerpestein

Bij de Eetgroep van 8 juni nam ik een vriend van ver mee, father Tony uit India. Hij bracht een bezoek aan Europa om hier zijn contacten en vrienden te bezoeken. Toen ik in 2003 begon te reizen naar projecten in ontwikkelingslanden verbleef ik een half jaar bij een project op het platteland van Tamil Nadu in het zuiden van India. Het project heet TRED en father Tony was daar directeur. Vooral dankzij hem heb ik een heel goede eerste kennismaking met ontwikkelingswerk gehad.

Zijn priesterwerk (20% van zijn activiteiten) doet hij in de stad Udhagamandalam. De rest van zijn tijd besteedt hij aan maatschappelijk werk onder groepen mensen in de marge van die samenleving. Allereerst zijn dit de dalits en adivasi. Zij behoren niet tot de allerlaagste kaste maar zitten zelfs DAAR nog ONDER. Dalits worden beschouwd als "onaanraakbaar" en worden gediscrimineerd. De adivasi zijn de oorspronkelijke bewoners van India, een inheemse minderheid. Ze werken als dagloner in o.a. de landbouw en in de bouw. Hun leefgebied, bosgebied en akkers, wordt steeds verder onteigend. De tweede groep is de gehandicapten. Hij noemt hen anders-vaardige mensen. Zij hebben in een land als India een totaal ander leven dan gehandicapten in Nederland. Uit schaamte en schuld worden ze verworpen en uitgestoten. Door hun familie voor te lichten neemt de aanvaarding toe en wordt in veel gevallen de persoon weer opgenomen. De derde groep waar fr. Tony voor opkomt zijn mensen met Hiv/Aids. Voor al deze groepen geldt hetzelfde: hij informeert ze over hun rechten en ondersteunt ze om voor zichzelf op te komen.

Voor de beeldvorming wat cijfers: in het gebied waar fr. Tony en zijn team werken, leven 25.000 dalits, 10.000 adivasis, 450 gehandicapten en (voor zover bekend) 120 mensen met Hiv/Aids. Al 25 jaar helpt hij mensen hun leven weer op de rails te krijgen (rehabilitatie), hen te adviseren, te informeren over hun rechten en te zorgen dat de wettelijke rechten van minderheden in de praktijk worden toegepast. Hij helpt mensen zich te organiseren en als groep op te staan. Ze vormen lokale gemeenschappen (CBO's) om zo meer gehoor te krijgen bij officiële instanties. Hij zoekt aansluiting bij hulporganisaties, dient subsidieaanvragen in, organiseert verkiezingen voor een dorpsraad (panchayat) en waarborgt goed bestuur. Hij houdt bijeenkomsten (gram sabhas) met de dorpsraad en alle dorpsbewoners, traint hen in leiderschap en versterkt hun capaciteiten. Zodra de lokale gemeenschappen goed blijken te functioneren, trekt het team zich geleidelijk terug om het werk voort te zetten in andere kwetsbare gebieden. In die fase bevindt TRED zich nu. Fr. Tony heeft inmiddels de campus en een aantal van haar activiteiten overgedragen en TRED is ergens anders een nieuw project aan het opstarten.

Tijdens de Eetgroep noemde hij de bevrijdingstheologie, die erop gericht is mensen te helpen zich te bevrijden uit slechte economische, politieke of sociale omstandigheden; als christen help je je naaste, ongeacht diens geloof (of ongeloof) en zonder het doel hen te willen bekeren. Dit is wat father Tony drijft en waar hij zijn leven voor inzet.

Tot slot laat ik graag fr. Tony zelf aan het woord: *"I would like to thank Pastor Arjan of the Baptist Church in Utrecht for inviting me to participate in the communion service on Sunday June 6th and subsequently to speak to the Dinnergroup of special people on Tuesday June 8th. May God Bless You All.* Fr. S. Tony

met een soort guerrilla in het klein, zo zie ik dat althans. Hoe bestrijd je die als overheid? Dat is bijna niet te doen, zie de problemen die Frankrijk al jarenlang op veel grotere schaal heeft in z'n banlieux, de buitenwijken van de grote steden. Kijkend naar dat voorbeeld kunnen we ook blij zijn dat het hier tot nu toe niet erger is dan het is.

En dan de rol van de buurt. Het is natuurlijk hartverwarmend dat er iemand opstaat die zegt: dit pikken we niet langer, we moeten hier iets tegenover stellen (zie <http://vinexvrouwje.blogspot.com/>). Maar deze vrouw komt wel uit een heel ander deel van Leidse Rijn. Waar waren de naaste bureu, de straatgenoten van Ton en Hans al die tijd? Vinexvrouwje zelf kreeg van een buurvrouw te horen: ben je niet bang dat je nu zelf een steen door de ruit krijgt? Dit is blijkbaar Nederland anno 2010. We leven in angst, ieder voor zich. Op een daad van solidariteit wordt met bevreemding gereageerd. Had de buurt meer kunnen doen? Ik ben geneigd te denken van wel. Maar daar is veel moed, sluwheid, doorzettingsvermogen en overtuigingskracht voor nodig. Wie kan dat allemaal opbrengen? En hoe kun je überhaupt vat krijgen op losgeslagen, ontheemde, anonieme pubers, die sowieso schijt hebben aan alles en iedereen en voor wie alleen de erkenning binnen de eigen groep telt? En is dat niet een verschijnsel van alle tijden?

Vinexvrouwje vertelde dat ze er met haar Marokkaanse werkster over had gesproken en vroeg wat zij er nou van vond. Ze zei: "Als ik ruzie met m'n buurvrouw heb, roep ik ook wel eens dat ik haar keel ga doorsnijden. Maar dat doe ik natuurlijk niet!" Met andere woorden: een uitspraak als "Dood aan alle homo's" hoef je niet meteen letterlijk te nemen. Maar wij, autochtone gemiddelde Nederlanders, schrikken daar natuurlijk enorm van. Wij zijn niet veel gewend. Dat realiseerde ik me ook nadat ik een tijdje met een jonge Irakese vrouw had gesproken, die ook naar de picknick was gekomen. We hadden een leuk gesprek en ik vertelde haar van mijn verontwaardiging, waarbij ik het woord 'terreur' in de mond nam. Later dacht ik: wat moet ze dáár wel niet van hebben gedacht, afkomstig uit een land waar ze pas echt weten wat terreur is. Waar hebben we het eigenlijk over? Er zijn in deze zaak geen doden, geen gewonden. Misschien kun je zeggen dat de Nederlandse samenleving op een bepaalde manier is verruwd door de aanwezigheid van niet-Westerse immigranten, waarbij over en weer soms sprake is van onbegrip, angst en gevoelens van ontheemding. Is dat erg? Leuk is anders, en soms loopt het uit de hand. Maar wat doe je eraan? PVV stemmen? Of toch net even iets creatiever en gedurfter: tekenen van hoop ertegenover zetten, een ander, positief signaal afgeven? Zoals het Vinexvrouwje heeft gedaan.

Naschrift

De reactie van het Vinexvrouwje op deze overpeinzingen, die ik haar de volgende dag heb toegestuurd, was de volgende:

Hoi Algert,

Ik begin er hoe langer hoe meer in te geloven, dat het echt zin heeft gehad. Ik ben ontzettend blij met de aandacht die er is geweest. Ik geloof namelijk dat het anders en beter kan, als we maar niet zo bang zouden zijn.

DIENSTEN VAN DE AFGELOPEN MAAND

6 JUNI 2010 UIT WATER EN GEEST

Door Martijn van Laar

Voorganger: ds Arjan Noordhoek

Schriftlezingen: Psalm 51, Spreuken 8 en Johannes 3

Het leven word wel eens vergeleken met een reis en op onze reis veranderen we. We worden niet alleen ouder maar we veranderen. We veranderen in ons eigen zijn, onze geloofsbeleving en spiritualiteit. We lezen in Johannes over de ontmoeting tussen Jezus en Nicodemus, Nicodemus moest meer geestelijk leren kijken, weg uit de discussie en terug naar het hart. Vorige week was zondag van de drie-eenheid Trinitatis. Drie-eenheid Vader Zoon en Heilige Geest. Men heeft nooit goed raad geweten met de Geest, we kunnen er geen vorm aan geven. De Geest die gegeven is aan allen die hem willen ontvangen, niet alleen aan Israël maar aan iedereen. De geest leert ons opnieuw te kijken met open ogen door de liefde van God en Geest kracht van Jezus Christus. Maar we kennen verschillende vormen van de geest: De Oergeest zwerfend op zoek naar (nieuw) leven
De Heilige Geest die ons raad geeft en leert zien
De Pinkstergeest die ons enthousiast maakt en dingen laat doen
En de Ontwrichtende Geest: de Geest als eigen persoon die we leren kennen bij verlies en verdriet, maar naast een teken, bringer van verdriet is hij ook de trooster die ons helpt om door te gaan door ons eigen lijden heen.
Jezus en Nicodemus zijn midden in de nacht in gesprek. Een gesprek waarin blijkt dat Nicodemus terug moet naar het hart en Jezus vraagt om in zijn Geest de aarde te vernieuwen. God heeft mensen nodig die in zijn Geest liefde en wijsheid door de wereld gaan zodat zij kunnen helpen en wij niet verloren gaan. Zo gedenken wij Hem ook door het avondmaal. Avondmaal: tekenen van zijn liefde en geest voor zijn schepping der wereld met alles wat daar op leeft.

13 JUNI HOE EEN KIP EEN VOS VANGT

Door Oeds Veen

Voorganger : ds. Dirk-Jan Horjus

Het thema van de overdenking, hoe een kip een vos vangt, is verbonden met Jezus en de politici. Uitgaande van enkele Bijbelgedeelten werd dit verder toegelicht door Dirk-Jan, Wij hebben in de afgelopen week mogen stemmen en heeft de Bijbel ons kunnen helpen een goede keus te maken? Persoonlijk vind ik dit een moeilijke vraag. Toch kunnen we er niet omheen dat er in de Bijbel wel sturing te vinden is. Koningen wees verstandig, wees gewaarschuwd leiders van de aarde (Ps.2;10). Dan komt een koning in beeld (Luc.13;31) en Jezus gaat een strijd met hem aan, durft hem zelfs een vos te noemen, sluw, doortrap, gemeen. Het gaat hier om koning Herodes met zijn slechte reputatie. Was het niet deze Herodes die zijn vrouw en kinderen liet vermoorden, om er weer een andere levensstijl op na te kunnen houden? Maar Jezus durft tegen deze tiran op te staan en deze zou graag kennis

willen maken met Jezus (Luc, 9:8), maar Jezus heeft daar geen behoefte aan. Jezus bepaalt zelf waar Hij gaat sterven. Niet in Galilea, waar Herodes koning is, maar Jeruzalem zal de plaats zijn. Jezus laat nog wel een boodschap achter in Galilea, die ook bestemd is voor Herodes de tiran. Herodes de verwoester komt in Jezus zijn tegenbeeld tegen. Het beeld van een kip, die juist wil beschermen. Ja, zelfs zijn leven wil geven om te kunnen redden. Jeruzalem, Jeruzalem, hoe dikwijls heb ik uw kinderen bijeen willen brengen gelijk een kip zijn kuikens onder haar vleugelen maar gij hebt het niet gewild. Zou Jezus deze klacht vandaag ook nog uiten?

20 JUNI WEER HELEMAAL MENS

Door Marjanne Lam

Voorganger Hans Baas
m.m.v. de Silo Cantorij

De nieuwtestamentische lezing is dit keer uit Lucas 8, over Jezus die naar de 'overzijde' ging waar hem een 'gek' tegemoetkwam, die ronddoelde in de heuvels en door hem werd genezen. Na de lezing leest Hans een verhaal voor, 'het verhaal van de gek', ondersteund door enkele beelden die het leven van de zonderlinge man wat dichterbij brengen. In de meditatie staat de gek ook centraal, maar niet alleen hij, ook de gekte rondom de economie. Wat hebben die twee nou met elkaar te maken, denk je. In het verhaal uit Lukas 8 komen namelijk ook de varkenshoeders voorbij. Als Jezus de demonen uit de 'gek' heeft uitgedreven, verplaatsen ze zich naar de varkens die vervolgens de heuvel afdenderen en in het water terecht komen en verdrinken. De gek is vrijgemaakt, een nieuwe mens geworden, maar voor varkenshoeders geldt het tegenovergestelde. Wat een strop, de hele kudde naar de filistijnen. De varkenshoeders waren waarschijnlijk helemaal niet blij met Jezus.

In onze tijd staat de economie vaak voorop en is feitelijk belangrijker dan de mens. Onze heilige koe (varken) is de economie. Stel je voor dat Jezus vandaag naar de 'overzijde' kwam, bij ons kwam. Zouden wij blij zijn met zijn komst? Grote kans dat wij worden geconfronteerd met hoe wij met onze welvaart omgaan. Wie weet worden we opgeroepen om ons te bekeren, ons (bijv.) in te gaan zetten als vrijwilliger. Wat een aanslag zou dat zijn op onze tijdsbesteding.

Jezus trekt zich na de genezing van de gek weer terug. Wat blijft is een evangelist achter: de 'gek'. Hij is een nieuw mens en dat zal iedereen horen! Jezus, die omziet naar de kleinen, de 'losers', de ongeziene. Omwille van hen kwam hij. De redding van die ene, die telt!

NB: Wat liet de cantorij (weer) een geweldig geluid horen vandaag!

27 JUNI. KOME WAT KOMT

Door Karin Borninkhof

Voorganger : Tjeerd de Graaf
Schriftlezingen : 1 kon. 19:19-21 en Lucas 9:51-62.

Het was fijn om Tjeerd weer een keer op de kansel te zien in Silo. Hij vertelde aan het begin van de overdenking over zijn enorme hobby: wielrennen. Alle tochten

De stilte en het gebed zoeken
alleen en gemeenschap met anderen
en zo opgetild boven het alledaagse
geraakt worden door de Eeuwige

Mens zijn tussen God en de ander
in het spoor van Jezus Christus

Dansen op de bruiloft van hemel en aarde

Renata Barnard, 2005

OVERPEINZINGEN NA EEN PICKNICK

door Algert Wentink

Op zondag 20 juni werd er in Leidse Rijn een picknick georganiseerd voor Ton en Hans, een homo-stel dat al heel lang wordt getreiterd door een groepje allochtone jongeren uit de buurt. Onlangs, na weer een incident, was de maat vol en hebben deze mannen hun huis te koop gezet. Dat was voor een paar andere buurtgenoten aanleiding om een daad te stellen, van protest en solidariteit. Dat werd de picknick, waar ook de burgemeester en de pers bij aanwezig waren. Ik hoorde de aankondiging op de radio en dacht meteen: daar moet ik bij zijn! De dagen daarvoor had ik me al vreselijk kwaad lopen maken over het feit dat zoiets mogelijk is in dit land, in mijn eigen stad!

Na op de picknick met allerlei mensen te hebben gesproken, heb ik een wat genuanceerder beeld van de situatie. Zo blijken het niet steeds dezelfde rotjochies te zijn, en ook niet steeds van Marokkaanse komaf, zoals in de media werd gemeld. Dat maakt het natuurlijk lastiger om de daders aan te spreken. Ook mijn ideetje om 'onze eigen' Bastiaan/Nourdeen en zijn Marokkaanse vrouw, ook woonachtig in Leidse Rijn, op het betreffende gezin af te sturen, ging nu niet meer op. Bovendien hebben de jochies het niet uitsluitend op de twee mannen gemikt, maar bijvoorbeeld ook op de straatcoaches, die ze met stenen hebben bekogeld (dit vertelde Hans mij). Daaruit concludeer ik dat de overlast breder is en niet uitsluitend anti-homo van aard. Maar waarschijnlijk zijn de gevolgen van de overlast hier het meest zichtbaar en ingrijpend.

Ton en Hans zijn doodgoeie jongens, er zit geen kwaad bij, zozegd. En dat is misschien wel onderdeel van het probleem. Ze zijn niet alleen kwetsbaar (als openlijke homo's in een 'moeilijke' wijk), maar ook weerloos. Vroeger op school leidde die combinatie al tot pesterijen. Ik had een klasgenootje, een buurjongen van me, die zo hevig gepest werd dat hij naar een andere school is gegaan. De vraag is in beide gevallen: wie kan/moet de weerlozen beschermen, en hoe ver moet die persoon/instantie daar in gaan? Het viel me op dat er veel van de overheid wordt verwacht (politie, burgemeester, wijkbureau). Maar die is natuurlijk gebonden aan z'n eigen regeltjes en bevoegdheden. Bovendien kan ik me voorstellen dat een keer verhoord worden op het politiebureau alleen maar bijdraagt aan de status van zo'n jochie binnen de groep, en dus contraproductief werkt. Eigenlijk heb je te maken

EEN BIJZONDER DOOPSGEZIND AFSCHEID

door Arjan Noordhoek

Zondagmorgen 20 juni was ik als vertegenwoordiger van Silo en de Utrechtse Buurkerken te gast bij de Doopsgezinde Gemeente aan de Oudegracht. Daar werd het afscheid gevierd van ds Renata Barnard (inderdaad, dochter van de bekende lieddichter).

ds Renata Barnard

Misschien is 'gevierd' niet het goede woord, want zij moet na tien jaar haar ambt neerleggen vanwege een langdurige en aanblijvende ziekte. Maar de dienst met als thema 'Stilte, Licht en Leven' was zo bijzonder en haar zo op het lijf geschreven, dat ik er graag en met warme gevoelens verslag doe van deze viering.

Gelukkig was Renata zelf in staat om deze ochtend het woord te brengen, naast haar duo-collega ds Alex Noord. En al bij de eerste woorden van de Bemoediging bleek hoezeer deze Doopsgezinde Gemeente (waar 'onze' ds Theo van der Laan ook voorganger was) een bijzonder voorganger aan Renata heeft gehad. Elk woord apart uitgesproken met een waarneembaar besef van ontzag en eerbied tekent de spiritualiteit van Renata als voorganger. Die was ook te horen in de uitleg van 1 Koningen 19, waar Elia God ontmoet, niet in de storm, niet in de aardbeving, maar in 'de stem van een zachte stilte' (Naardense Vertaling). Als je zoals zij door een slopend virus tot stilstand wordt gebracht, is dit woord zo geloofwaardig en authentiek. Hoewel zij in deze preek niet expliciet over zichzelf sprak, was het voor mij en vele toehoorders duidelijk, dat het ook over haar zelf ging, dat juist wie tot stilstand en tot stilheid komt, meer van God mag en zal ervaren dan wie leeft in een stroom van stormachtige activiteiten en een volle agenda.

Dat Renata naast haar spiritualiteit ook een creatief mens is, was duidelijk uit liederen die zij zelf schreef. We zongen met elkaar haar liedtekst: 'Sinds het begin is er het spreken, sinds het begin God zo nabij, het licht der mensen schijnt in de wereld, overwint duisternis. Wees ons nabij, Christus ons Licht, schijn in het duister, zodat het Licht ons leven doet'.

Op het moment dat de 30 (!) kinderen haar een zelfgemaakt fotoalbum overhandigden, hielden sprekers en Renata het niet meer droog. Renata zelf is een begenadigd fotografe, en heeft een meditatief fotoboek samen met haar gemeente uitgebracht.

'Stilte, Licht en Leven', ondanks afscheid, wat een zichtbare en hoorbare warmte en liefde voor deze bijzondere vrouw. Een prachtig Doopsgezind visitekaartje.

Spiritualiteit is:

openstaan voor en leven vanuit het geheim dat ons leven draagt en zo ons dagelijks leven stellen in het licht van de Eeuwige

worden altijd tot in de puntjes voorbereid, niets wordt aan het toeval overgelaten. Over alles wat mee moet is nagedacht, er is voldoende ingekocht, de route exact uitgestippeld en het weer goed in de gaten gehouden. Hoe vervelend is het dan als het onverwachts toch anders gaat, er dingen gebeuren die je niet gepland of voorzien had. Of zoals een bekende spreuk: "Niets is zeker en zelfs dat niet!" In Lucas 9 lezen we dat Jezus mensen vraagt Hem te volgen maar er komen steeds uitvluchten om eerst nog iets anders te doen. Ik zal U volgen Heer maar laat mij eerst

Ook wij willen alles graag onder controle houden. We roepen gauw ja, maar..... Wat zijn mijn "maarren", wat is mijn voorbehoud, mijn escape? Waar daagt Jezus jou uit of omzeil je dat?

Jezus roept ons op te volgen met kinderlijk vertrouwen, stap na stap, dag na dag, heel de weg met Hem. Laat het maar een keer komen zoals het komt! Vandaag mochten we twee maal luisteren naar het Silo Mannenkwartel. Ze zongen dit keer (met z'n vieren) "Water to wine" en "Steal away". Mieke Koning roept ons op de komende tijd extra aandacht te schenken aan de ouderen onder ons die steeds meer gezondheid in moeten leveren, iets wat soms moeilijk te accepteren valt. Ook schrikken we van het bericht dat Tim Borgdorff in het ziekenhuis is opgenomen met hartklachten.

De overdenkingen van deze diensten kunt u in hun geheel nalezen op de website van Silo: www.silogemeente.nl onder het kopje "downloads".

OPROEP

EEN AANVULLING OP DE SILOBUNDEL !

In de komende maanden zijn Jaap Boeschoten en Arjan Noordhoek bezig met het samenstellen van een aanvulling voor onze Silo-liedbundel. Zij hebben van de laatste vijf jaren de gebruikte en dus actief gezongen liederen in de diensten geïnventariseerd en dat leverde verrassende resultaten op. Sommige liederen waren echte 'toppers' en andere (slechts enkelen!) waren nooit gezongen. Ook de liederen die buiten de huidige Silobundel waren gekomen (bv Abba Vader) zullen zeker worden opgenomen, omdat ze vaak en graag gezongen zijn.

Als u voor hen suggesties heeft, laat hen dat dan horen in de komende tijd. Zij zullen er zorgvuldig naar kijken en afwegingen maken over wat goed en vruchtbaar is voor Silo in diensten voor de komende jaren.

Denk mee en laat van je horen, er valt zoveel te vieren en te zingen !

REGELRECHT UIT DE RAAD

Door Harryet Eijkman en Henk Boeschoten
Namens de Combiraad

De vergadering van de Combiraad vond plaats op 9 juni. Op de agenda staan de voorbereiding van de gemeentevergadering van 20 juni (zie hiernaast), de Startzondag van 12 september, en het catecheseprogramma voor het seizoen 2010-2011. Daarnaast bespreken we een paar kwesties aangaande individuele leden.

Stop eraf?

Ook evalueren we kort de stop op nieuwe ex/gedetineerden die wij vorig jaar als Kerk met Stip hebben moeten afkondigen. We inventariseren wat ervoor nodig is om die stop weer op te heffen. We zien heel duidelijk de grote waarde die wij als Silo voor deze kwetsbare groep kunnen hebben. Maar wij zien ook dat een goede opvang bijzondere eisen stelt wil deze verantwoord gebeuren. En dat deze een goede organisatorische inbedding vraagt te midden van alle andere Silo-activiteiten. Een werkgroep gaat hiermee aan de slag, waarna de zaak weer in de Raad terugkomt.

Praktische zaken

Andere onderwerpen die ter sprake komen, betreffen de financiële stand van zaken, enkele bijzondere uitgaven en de renovatie van de kosterswoning. Ook passeert een aantal onderwerpen de revue rondom de organisatie van de totstandkoming en de productie van ons maandblad Regelrecht en het ontwerp, beheer en onderhoud van de website. Kortom, er komt nogal wat kijken bij het reilen en zeilen van de gemeente. Het is fantastisch om te merken hoeveel talent en bereidwilligheid er in onze gemeenschap is om deze dingen deskundig, betrokken en voortvarend op te pakken!

Kracht

Weet u, als het lastig wordt - en soms is het gewoon verdraaid lastig - dan bidden wij als CombiRaad om Gods kracht, Zijn wijsheid en Zijn zegen. En wat zien we dan? Broeders en zusters die krachtig oppakken wat opgepakt moet worden. Die bij moeilijke raadsbesluiten woorden van wijsheid spreken. Die in hun doen en laten, in hun kalme steun en trouw, anderen tot zegen zijn. Wij vragen het God. En wij ervaren het in broeders en zusters om ons heen. Werkt het zo? Zo werkt het.

ACHTER DE TRALIES

Door Tim Borgdorff

Pieter Baan Centrum, vrijdagmiddag.

In de kerkdienst die om 16.45 uur begint zit Geert. Een jaar of veertig, autist. Hij zit gebiologeerd te luisteren naar mijn improvisatie die ik baseer op de overzichtelijke harmonieën van de Romantiek. Als de dienst is afgelopen blijft hij midden in de zaal staan luisteren naar het naspel, zijn grote bruine ogen gefixeerd op de piano. Hij communiceert veel via de muziek zegt hij even later tegen Arjan bij de deur als de kerkgangers weer naar hun afdeling worden gebracht.

Die week daarna is hij ook in de gespreksgroep. Hij werkt volledig mee aan het onderzoek. Hij wil zich graag verbeteren om greep te krijgen op de hem omringende wereld. De wereld die zijn gedrag keihard heeft afgestraft. De hoog opgeleide Geert had een goede baan, een eigen huis, vrouw en kinderen. Nu is hij alles kwijt. Hij oogt gevoelig ook al vertelt hij zijn leed gedecideerd. De andere deelnemers aan de gespreksgroep verblijken of verblozen niet. Dit is voor hen gemiddelde ellende.

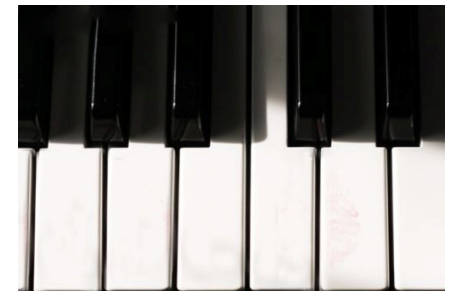
De gespreksgroep is druk deze middag, ze praten door elkaar heen. Geert accepteert dat niet. Als hij het woord wil steekt hij zijn hand op en leest de anderen de les dat ze naar elkaar moeten luisteren.

In de kerkdienst daarna probeer ik in mijn improvisatie iets van de drukte te laten terugkomen in de muziek. Dat zint Geert niet. Hij komt na de dienst naar me toe en zegt dat hij de muziek vorige week beter vond. Die improvisatie hè, ik dacht wat doet ie nou toch, waar gaat dat naar toe? Het was ook zo druk op de gespreksgroep

Geert, antwoord ik verontschuldigend. Nou, dan kun je misschien beter niet meer op de gespreksgroep komen stelt hij voor.

De laatste keer dat ik Geert meemaakte in de kerkdienst, kwam hij naast de piano staan en zong zuiver een negro-spiritual die ik op de piano had liggen. Hij vroeg of ik meer negro-spirituals voor hem had. Om te lezen en te zingen. Ik zal er de komende week voor zorgen Geert, beloofde ik hem.

Hij knikte en liep naar de uitgang. Hij keek niet om.

WK 2010

Radiocolumn EO van Carla van Weelie

Al weken kleurt Nederland in de vrolijke kleur oranje. Op het moment dat ik deze column schrijf moet de eerste bal nog over de lijn, maar zeker weten, het tumult is ondertussen losgebarsten. U mag het gerust weten, voor mij is het 4 weken afzien, ik ben niet zo goed in stilzitten, dus uren naar zwetende en rondrennende, zwaar overbetaalde mannen kijken, dat is dus niet mijn ding. Er zit nog een heel andere nare kant aan het kleurrijke voetbalverhaal.

Al vanaf de vorige WK wordt er gesproken over de schrikbarende toename van Human Trafficking naar Zuid Afrika. Human Trafficking is niet, zoals laatst een kennis van mij dacht, de horde van een half miljoen fans die naar Zuid Afrika gevlogen zijn. Nee, Human Trafficking is mensenhandel, slaverij van onze tijd. Mensen die tegen hun wil, tegen een hongerloon of zelfs zonder vergoeding tot werk gedwongen worden, vrijwel altijd met geweld, uitbuiting en misbruik. Er is berekend dat er tienduizenden vrouwen en minderjarige meisjes, (voornamelijk uit Zimbabwe) gesmokkeld worden, om gedwongen in de sex-industrie te gaan werken, zodat een maand lang de seksuele driften van de voetbal fans geleigd kunnen worden. In totaal zou het gaan om minstens 40.000 prostituees. Vooral meisjes onder de 15 zijn in trek en veel waard.

Vanwege het grote feest zijn de scholen in Zuid Afrika de hele komende maand gesloten. De Zuid Afrikaanse regering roept ouders op om hun kinderen thuis te houden en niet alleen op straat en in winkelgebieden te laten rondlopen vanwege het gevaar van kidnapping.

Natuurlijk zijn er ook stemmen die roepen dat het allemaal wel meevalt. De meeste vrouwen en meisjes zouden er zelf voor kiezen om hun lichaam te verkopen. Zij zijn de uitbuiters, want ze willen snel en gemakkelijk rijk worden van die blanke mannen. Anderen zeggen dat het 4 jaar geleden bij het WK ook wel meeviel, dat het misschien maar om 20.000 vrouwen gaat. Weer ande-

ren geven aan dat ze wel gek zullen zijn, die fans, om met Afrikaanse hoertjes mee te gaan, veel te gevaarlijk, zeker de helft heeft HIV of Aids en je gaat toch zeker niet bewust risico lopen? Fans willen een mooi potje voetbal en een pul bier, geen dodelijke ziekte!

De afgelopen jaren is Zuid Afrika vanuit verschillende hoeken opgeroepen om een voorbeeld te nemen aan Nederland, Duitsland en Australië, waar prostitutie gelegaliseerd is. Legalisatie van prostitutie zou misbruik verminderen. Prostituees hoeven niet meer onder te duiken, ze krijgen rechten en kunnen misbruik en uitbuiting aangeven. Nu is in Zuid Afrika prostitutie strafbaar en worden de vrouwen en kinderen opgepakt en bestraft, in plaats van de kanten aan te pakken, die misbruiken en uitbuiten.

De FIFA is gevraagd aandacht te besteden aan deze andere kant van hun medaille, maar zowel de hoge bazen als de spelers zwijgen in grote stilte.

Human Trafficking, mensenhandel, slaverij. Je zal maar dat gekidnapte meisje van 13 zijn dat voor 50 dollar gekocht is. Dan zit je een maand op een rommelige hotelkamertje opgesloten te wachten tot je eigenaar dronken terugkomt om zijn bui op je af te reageren. Ik denk dat ze de hele dag zit te bidden dat het thuisland van "haar" voetbalfan de finale mag halen, niet omdat ze de beste zijn, maar omdat ze weet dat wanneer ze verliezen zij waarschijnlijk een pak rammel of erger te verduren krijgt.

REGELRECHT UIT DE GEMEENTEVERGADERING

Door Harryet Eijkman en Henk Boeschoten
Namens de Combiraad

In de gemeentevergadering van 20 juni hebben we een aantal voorstellen rondom het lidmaatschap van de Raad der gemeente aangenomen. Ze waren al eerder dit jaar uitgebreid besproken. Nu was het moment om het officieel te maken door de Statuten en het Huishoudelijk Reglement aan te passen. Voor de meesten misschien een saai onderwerp, maar het is nu eenmaal nodig om een paar regels vast te leggen.

Toetreding tot de raad versoepeld

Door de wijzigingen hopen we een aantal barrières weg te nemen die mensen ervan weerhouden om tot de raad toe te treden. De veranderingen betreffen kort gezegd het volgende. De vaste raadsperiode van vier jaar is losgelaten, het kan ook een kortere periode zijn of een aantal korte periodes. En de eis om minimaal een jaar lid van Silo te zijn is vervallen.

Vaste adviseurs

Een andere verandering is dat onze voorgangers vanaf nu adviserend lid zijn van de Bestuurlijke Raad. We hebben het afgelopen jaar ervaren dat de communicatie effectiever verloopt als zij bij de Raad aan tafel zitten. Dan zijn zij meteen geïnformeerd. En, minstens zo belangrijk: de Raad kan hun inbreng meteen in de gedachtevorming meenemen. Waardoor ook de kwaliteit van de besluitvorming verbeterd.

Verbouwing en verbetering

Tijdens de vergadering is de stand van zaken rond de verbouwing van de kosterwoning gemeld. We zijn blij dat een groep mannen, onder leiding van Algert Wentink, zo slagvaardig aan het werk is gegaan. En ten slotte is er gewezen op de website die vernieuwd is. Hij is toegankelijker, en actueler dan ooit, dank zij Loes Vegter, Paul van Laar, Riejanne Boeschoten en Peter Spreeuwiers. Kijk op: www.silogemeente.nl

12 SEPTEMBER STARTZONDAG

De startzondag is elk jaar weer een verrassend festijn.
Een dienst vol aandacht voor alles wat er gebeurt in Silo.
Deze keer veel muzikale bijdragen.
En de presentatie van het nieuwe catecheseprogramma.

Komt u ook? Neem anderen mee!

Start om 10.00 uur in Silo.

DIENSTEN EN ROOSTER VOOR DE ZONDAGMORGEN

AANVANG 10.00 UUR

Datum	Voorganger	Begeleider	Medewerking	2e collecte	Lector	Deurdienst	Afgelopen mnd	Koster	Koffiedienst
4 juli	ds Willemijn Bakkes	Tim Borgdorff			Lenie Amersfoort	Mieneke Nieboer	Inge Boef	Fam. Van Laar	Fam. Van Laar
11	Jaap Boeschoten	Willem Jan Stuit		Oegandaproject APP	Marjanne Lam	Miranda van Laar	Algert Wentink	Hans & Jacquélien	Hans & Jacquélien
18	ds Arjan Noordhoek	Peter Spreeuwers	Silo Combo	USRK	Dorete de Vries	Wil Nieboer	Oeds Veen	Fam. Nieboer	Fam. Nieboer
25	ds Willemijn Bakkes	Tim Borgdorff		Zending	Guido Kerpestein	Rinus de Jager	Martijn van Laar	Tim & Christien	Tim & Christien
1 augustus	ds Willemijn Bakkes	Peter Spreeuwers			Adry Veen	Jacquélien van Schaik	Karin Borninkhof	Ella Hoevers	Ella Hoevers
8	ds Arie de Boer	Willem Jan Stuit		Diaconie	Janny Kruizinga	Letta van der Horst	Marianne Lam	Guido Kerpestein	Guido Kerpestein
15	Hans Baas	Tim Borgdorff		SDB	Ted Pel	Coby Schoondermark	Inge Boef	Ella Hoevers	Ella Hoevers
22	ds Arjan Noordhoek	Willem Jan Stuit		Christian Baptist Church	Lenie Amersfoort	Mieke Koning	Algert Wenting	Rinus de Jager	Fam. Eijkman
29	ds Arie de Boer	Peter Spreeuwers		Ter Haar- Romenyfonds	Cornelia de Kort	Fam. Veen	Karin Borninkhof	Gerard Smits	Gerard Smits
5 septemb	Jaap Boeschoten	Tim Borgdorff	Silo Combo		Ted Pel	Christien Kamps	Oeds Veen	Tim & Christien	Tim & Christien
12 startzondag	ds Arjan Noordhoek	Willem Jan Stuit	Silo Cantorij	Oegandaproject Hospice	Dorete de Vries	Bart ter Braak	Martijn van Laar	Hans & Jacquélien	Hans & Jacquélien
19	Kirsten Timmer	Peter Spreeuwers		Dak- en thuislozen	Lenie Amersfoort	Mieneke Nieboer	Marianne Lam	Fam. Nieboer	Fam. Nieboer
26	ds Tjeerd de Graaf	Tim Bording	Mannenkwartet	Noofdfonds	Janny kruizinga	Jean Paul Stevens	Inge Boef	Guido Kerpestein	Guido Kerpestein

AGENDA

Donderdag	1 juli	20.00 uur	Laatste keer gespreksgroep Openbaring
Donderdag	8 juli	20.00 uur	Repetitie Silo Combo
Woensdag	14 juli	19.30 uur	Raadsvergadering
Dinsdag	20 juli	18.00 uur	Eetgroep
Woensdag	11 aug	19.30 uur	Raadsvergadering
Dinsdag	17 aug	18.00 uur	Eetgroep
Disndag	31 aug	20.00 uur	Repetitie Silo Cantorij
Dinsdag	7 sept	20.00 uur	Repetitie Silo Cantorij
Woensdag	8 sept	19.30 uur	Raadsvergadering
Donderdag	9 sept	20.00 uur	Repetitie Silo Combo
Zondag	12 sept	10.00 uur	Startzondag
Dinsdag	14 sept	18.00 uur	Eetgroep
Dinsdag	21 sept	20.00 uur	Repetitie Silo Cantorij